

efter ministeransvarlighedslovens § 5, stk. 2, vil typisk kunne falde inden for denne kategori. Endvidere bør der ved undtagelsesreglens praktisering lægges vægt på, om de forhold, der er omfattet af undersøgelsen, i tiden før undersøgelseskommissionens nedsættelse har været genstand for en omfattende politisk debat; det vil kunne være uheldigt, at kommissionens nedsættelse da kommer til at fungere som en midlertidig, men måske langvarig, fjernelse af debatgrundlaget. Synspunkter af denne art ligger ifølge lovforslagsbemærkningerne bag bestemmelsen i § 5 i loven om undersøgelse af Nørrebro sagen, hvorefter forklaring afgives i retsmøder, der er offentlige.

Den foreslåede undtagelsesbestemmelses andet kriterium: » – væsentlig betydning, at offentligheden . . . får oplysninger . . . om undersøgelsesforløbet« sigter til spørgsmålet om den almindelige tillid til undersøgelsesforløbet. Udgangspunktet bør naturligvis kunne være,

at lovforslagets bestemmelser om undersøgelseskommissionernes sammensætning og sagsbehandling giver garanti for, at undersøgelsesprocessen får et sådant sagligt og i øvrigt rigtigt forløb, som der bør kunne næres fuld tillid til. På den anden side kan det ikke afvises, at der undtagelsesvis kan foreligge en situation, hvor der er behov for den yderligere tillidssikring, hvortil offentlighed omkring undersøgelsen kan bidrage. Også i denne henseende synes Nørrebroundersøgelsen at kunne være illustrerende.

Ved praktisering af de ovennævnte regler kan der blive spørgsmål om hensyntagen til tilkendegivne ønsker fra involverede personer – ministre eller embedsmænd. Muligheden for at opnå sådanne tilkendegivelser og at praktisere hensyntagen til dem vil dog typisk forudsætte, at talen er om sager med forholdsvis få involverede.